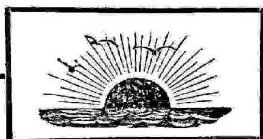

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ થું

અંક ૮

૫ ભુજ

★

જે ઠ

વીર સં. ૨૪૯૦

વિ. સં. ૨૦૨૧

ધ. સં. ૧૯૬૫

★

(૧૦૪) તેણે જહા સન્ધિમુદે ગહીષ, સકમ્મુણા કિચ્ચ પાવકારી ।

एवं पया पेच्च इहं च लोए, कडाण कम्माण न मुक्ख अत्थि ॥ ४ ॥

૧૦૪. જેમ ચોર ખાતર પાડવાની જગ્યાએ જ પકડાઈ જઈ પોતાના જ કર્મ વડે પાપકારી થઈને કપાય છે, એ જ રીતે, આ પ્રજા પોતાના જ પાપ વડે પકડાઈ જઈ આ લોકમાં અને પરલોકમાં ચ કપાયા કરે છે-દુઃખ પામ્યા કરે છે. જે જે પાપકર્મો કર્યા હોય તેનાં દુષ્પરિણામો ભોગવ્યા સિવાય છુટકારો નથી જ.

—મહાવીર વાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંભા : : ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૮૧ મું :: વાર્ષિક લાવનજમ પ-૨૫
પોસ્ટેજ સહિત

અનુક્રનણિકા

૧ ચંદ્રમા	(સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ્ર હીરાચંદ્ર-માલેગામ)	૬૧
૨ શ્રી વર્દમાન-મહાવીર : મણુકો બીજો-લેખાંક : ૮	(૨૧. મૌક્રિક)	૫૦
૩ કૃતસતા અને કૃતધ્વતા	(બાલચંદ્ર હીરાચંદ્ર સાહિત્યચંદ્ર)	૬૬
૪ જૈન નિયમો અને છત્રીસ ઉપનિષદો	(હીરાલાલ ર. કાપડિયા બી. એ.)	૬૮
૫ સ્વામિવાત્સલ્ય	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ-મોરબી)	ટા. પેજ ૩
૬ સમાલોચના		 ટા. પેજ ૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા લાવનગરનું નૂતન પ્રકાશન

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ વિરચિત

શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર : ભાગ ૨ જે

ઉપરોક્ત ગ્રંથ ગુજરાતી લીપીમાં કલકત્તાના અમુક ભાવિક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી મળેલ સહાયથી છપાવવાનું શરૂ કરેલ છે. પાના ૩૦૪-ફોર્મ ૩૮. બહુ થોડી નકલો છપાવવાની હોવાથી જેમને જોઈએ તેઓ નકલ ફીક રૂ. ૨) મોકલી અગાઉથી નામ નોંધાવશે તેમની પાસેથી ત્યાર પછી રૂ. ૨) ન લેવામાં આવશે, જ્યારે પાછળથી લેનાર માટે છુકની કિંમત રૂ. પાંચ થશે.

આ છુકની અંદર જે કથાઓ આપેલ છે તે કથાઓ મોધ આપનાર હોવાથી બહુજ ઉપયોગી છે. દરેક વ્રતનું સ્વરૂપ બહુ સારી રીતે આપ્યું છે. કર્મદાનનું-ચૌદ નિયમનું-ચાર પ્રકારનું અનર્થ-દંડનું સ્વરૂપ બહુ સ્પષ્ટતાથી આપેલું છે.

(૧) મોસદ પ્રકારની પૂજા અર્થધુક્તા ૩-૦૦ (૨) નવપદજીની પૂજા ૦-૫૦ (૩) નવાણું પ્રકારની પૂજા ૦-૫૦ (૪) પાર્શ્વનાથ પં. પૂજા ૦-૬૦ (૫) બારવતની પૂજા ૦-૫૦ (૬) અંતરાયકર્મની પૂજા ૦-૬૦ (૭) ધનપાળ પંચાશીકા ૦-૨૫ (૮) બાર લાવનાની સજ્જાય ૦-૨૫ (૯) પં. વીરવિજયજી જન્મ ચરિત્ર ૦-૨૫ (૧૦) સુમિત્ર ચરિત્ર ૦-૨૫ (૧૧) શ્રાવકયોગ આચાર વિચાર ૦-૨૫ (પોસ્ટેજ અલગ)

લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-લાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મે પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ મું
અંક ૮

જેઠ

વીર સં. ૨૪૯૧
વિક્રમ સં. ૨૦૨૧

ચંદ્રમા

(હરિગીત)

રૂપાસમો રસ ચંદ્રિકાનો ધવલ અમૃત વર્ષતો,
વસુધાતણે ધવલિત કરે છે વિમલ તનમન હૃષતો;
એવો નિશાકર નિજ શરીરે અંક કાં ધારણ કરે ?
કરવી ઉપેક્ષા સ્વાર્થની એ સુજનતા મનમાં વરે. ૧

રવિતાપથી વસુધા થઈ સંતપ્ત નિજ દેહે અતિ,
તસ દુઃખ હરવા કિરણ શીતલ ચંદ્રમા વર્ષે તતી;
ઉપકાર કરવાની મતિ જસ રાતદિન મનમાં રહે,
નિજ સ્વાર્થ પર ઉપકારમાં એ માનતો સમતા ગ્રહે. ૨

માનવ કરે શ્રમ સતત દિવસે થાક તનને લાગિયો,
શીતલ કિરણની મૃદુ પછેડી ઢાંકતો મન ભાવિયો;
ઉપકાર કરતો સતત એવો ચંદ્રમા આનંદથી,
સહુ સંતજન ઉપકારમાં નિજ સ્વાર્થ સાધે ભાવથી. ૩

નિજ શરીર ઉપર ચંડ કિરણો સૂર્યના સહતો થંકા,
શીતલ સુધામય કિરણ વરસે શાંતિ સહુને આપતો;
સંતોષ ધારી મન વિષે ઉપકાર પર ઉપર કરે,
અભિમાન છોડી આત્મનિર્ભર સંતજન શાંતિ વરે. ૪

—સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, માલેશ્વર

શ્રી વર્જ્માન-મહાવીર

મણકે ર જે :: લેખક : ૭

લેખક : રવ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (મૌજીક)

ત્રિશલાદેવીએ જે મહત્વની વાત કરી તે અન્નચર્ય-પાલનની હતી એટલે તેમણે ગર્ભધારણ ક્યાં પછી બરાબર અન્નચર્યનું પાલન કર્યું. તેમણે તે પોતાના પતિ સાથે પણ કદી વિષય સેવન કર્યું નહિ. અને પોતાની જાત પર બરાબર અંકુશ રાખ્યો.

ગર્ભધારણ કરવા પછી અન્નચર્યપાલન તેજ, શક્તિ અને તાકાતમાં ધણો વધારો કરે છે અને જે વખતે ક્યવખતે પોતાના પતિ સાથે કામવશ થઈ જાય છે. તે પોતાના શરીરને અને ગર્ભને ધણું નુકસાન કરે છે. ગર્ભ કાળો કે યોબડો થઈ જાય તેનું આ કારણ છે, અતિ વિષય સેવવાનું એ પરિણામ છે. ગર્ભવતી સ્ત્રીઓએ સ્પર્શેન્દ્રિયના વિષય સેવનની ધનિષ્ઠા પણ ન કરવી.

ત્રિશલાદેવીએ સારે નસીએ ધણી સખીઓને પ્રાપ્ત કરી હતી અને બધી સખીઓએ એને સારીજ સલાહ આપી. ગર્ભપાલનની એ સલાહ ઉપયોગી હોવાથી આપણે તે પણ વિચારી જઈએ :—

સારે નસીએ ત્રિશલા રાણીને, રાણી હોવા છતાં સારી સખીઓ હતી. આ સખી મંડળ વ્યવહાર અને સાંસારિક બાબતોમાં નિષ્ણાત હતું. તેઓએ જે સલાહ આપી તે આ યુગમાં પણ ઉપયોગી છે. અત્યારે સ્ત્રીઓનાં કેટલાંક શરીર જોઈ આપણને તેઓના હિત માટે ખેદ થાય છે તેથી આટલા અઢી અઢાર વર્ષ પછી પણ ત્રિશલાની સખીઓએ આપેલી સલાહ કારગત અને વહેવાર નીવડે તેની છે, આપણે તે જરા જોઈએ.

સખીઓ ત્રિશલા રાણી ફરતી વર્તણૂકને એકી હતી. તેઓને રાણી તરફ રાગ હતો અને પ્રેમ હતો. તેઓએ કેટલાક સલાહ ક્યાં અને કેટલીક સલાહ આપી.

(પહેલી) સખી-‘કેમ એન ત્રિશલા ! તારા ગર્ભને તો કુશળતા છે ને ? તારે શરીરે ફીક રહે છે ?

ત્રિશલા-‘ ગર્ભને કુશળ હોય તો બીજું શું જોઈએ ? ગર્ભ કુશળ હોય તો હું કુશળજ છું. આં તો ગર્ભ હાલતો ચાલતો બંધ થઈ ગયો છે અને મને અનેક ચિંતા તે કારણે થાય છે. મને થાય છે કે આ સર્વ શું થયું છે અને શું થવા બેઠું છે. મેં તે ગયા ભવમાં પંખીઓના માળા પાડી નાખ્યા હશે કે પશુઓને વિરહ પડાવ્યો હશે, કૂતરા કૂતરાને હેરાન કર્યા હશે કે પ્રાણીઓનાં દરે જમીનમાં દશે તે પર પાણી નાખી તે દરેને પૂરાવી નાખ્યાં હશે ? મેં તે બાળ હત્યા કરી હશે અને શોકના બાળકનું અશુભ ચિંતન્યું હશે ? કાંઈ ગર્ભનું સ્તંભન કે નાશ વિચાર્યું હશે અથવા વિચારીને તેના અમલ પણ કર્યો હશે કે ગયા ભવમાં શિયળનું ખંડન કર્યું હશે ? કોઈ પ્રકારનું પાપ મેં જરૂર કર્યું હશે, કાંઈક અજ્ઞાનતાથી કાંઈક છપ્પાઈથી મેં અથવા મરકરીથી મેં જરૂર કાંઈક પાપ કરેલું હોવું જોઈએ જેથી મારો ગર્ભ આવેલો હતો તે સરી ગયો, નાશ પામી ગયો અથવા બીજો ચાલ્યો ગયો. ’ આ શોક સાંભળીને તેને સખીઓ ધીરજ અને સલાહ આપવા લાગી.

બીજી સખી ‘જે બહેન ત્રિશલા ! ધીરજ રાખ, સહુ સારાં વાનાં થઈ આવશે અને તારી સર્વ ધનિષ્ઠાઓ પૂરી થશે તને જે ધનિષ્ઠાઓ થાય તે સર્વ પૂરી કર, ઉચ્ચકરણ થાય તેવી વાત ગમે તેવી હો તે ન કર. તારા વિચારો સારે માર્ગે દોરવાય એવું કર અને તેટલા કામ, કોષ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર ઉપજાવે તેવા કોષ વિચાર જ ન કર. તારે કોષને ત્યાં શોક સંતાપને અંગે જવું નહિ. તારે શરીરે

સાહે રહે તેવા જ વિચારો તારે કરવા અને સમ-જન્યપૂર્વક વિચારોને સારા માર્ગે દોરવવા. એટલા માટે દાન, શીલની કથા સાંભળવી અને તેવીજ કથા કરવી. જે કથા સાંભળીને બીક લાગે કે ઉશ્કેરાટ થાય તેવી વાત કરવી કે સાંભળવી નહિ. જૂનપટીતની વાતો કદી કરવી નહિ અને તેવી વાત થતી હોય તે સ્થાનોમાં તારે જવું નહિ પારકાની નિંદા કરવી નહિ અને જે વાત સાંભળીને ઉશ્કેરાટ થાય તેવી વાત કરવી નહિ. સાચા સંતોની સેવા કરવી. સારા માણસો કે મહેમાનો આવે તેની સરભરા કરવી, અને તેનાં કાર્યમાં વખત પસાર થાય તે ઉત્તમ ગણવેા અને તેવો વખત પસાર થાય તેમાં અહો-ભાગ્ય ગણવું. તેં સુપનપાકકા પાસે સાંભળ્યું છે કે તારી કૂખે ઉત્તમ ગર્ભ આવ્યો છે અને દુનિયાનો ઉદ્ધાર કરનાર છે, તો એવા સુંદર ગર્ભનું તું સારી રીતે પોષણ કર અને મારે કહેલા માર્ગે ચાલીશ તો બધા સારાં વાનાં થશે અને ગર્ભનું કુશળ થઈ જશે.’

ત્રીજી સખી-‘અહેન ! સખીએ જે ઉપર વાત કરી છે તે યોગ્ય છે, તે ઉપરાંત તને હું કહું છું કે બધી વાતનો સાર એ છે કે જરાપણ મન ઉશ્કેરાઈ નય એવી વાત કરવી નહિ કે સાંભળવી નહિ, એની મતલબ એ છે કે ઉશ્કેરાવાથી શરીર બગડે છે અને શરીર બગડવાથી ગર્ભને પણ અસર થાય છે, આથી ઉશ્કેરણી થાય એવા પ્રસંગથી જ દૂર રહેવું, તેવા પ્રસંગમાં ભાગ ન લેવો અને હાથે કરીને તો ઉશ્કેરણી થાય તેવા પ્રસંગ બિલા જ કરવા નહિ.’

ચોથી સખી-‘અને ત્રિશલા ! તારે પ્રત્યેક કામ ધીમા ધીમા કરવા એ બધી વાતનો સાર છે. ધીમું ચાલવું, ચાલતા પગ આડો અવળો પડી નય નહિ, લચક લાગે નહિ તેની સંભાળ રાખવી, કોષ ભાતની શીકર ચિંતા કરવી નહિ, એણું બોલવું, કોઈ વાતની ચિંતા ન કરવી અને શોક કરવો નહિ. દુનિયા એમની એમ ચાલ્યા કરે છે એમ વિચારવું અને કોઈ વાતનો મન પર ધરવી નહિ અને કોઈ

વાત બને તે ઉશ્કેરાટમાં વધારો કરે તેવી વાત સાંભળવી નહિ અને સંભાળાય નય તો તે વાતને મનમાં ધરવી નહિ.’

ચોથી સખી-‘અહેન ! તારે કોષ જગાએ કાણ ફૂટણે જવું નહિ, અને આવા સરસ ગર્ભધાનના પ્રસંગમાં કોષ પ્રસંગ આવી પડે તો પણ તારે તે સ્વીકારવો નહિ અને મનને આનંદમાં રાખવું. ચાડી ચૂગલીથી તારે દૂર રહેવું અને કોઈ સંબંધી નકામી અર્થ વગરની વાત ન કરવી. ગપ્પાં સપ્પાં મારી નકામો વખત કાઢવો નહિ અને કોઈની વાતો બહુ ન કરવી. ખાસ કરીને પારકા નિંદા ચાડી ચૂગલી કરવીજ નહિ પારકાની નિંદા કે ચર્ચાજ ન કરવી.

પાંચમી સખી-‘અહેન ! હું તો તદ્દન વહેવાર છું, તને દુકામાં કહી દઈ કે તારે તળેલાં પદાર્થો બીલકલ ખાવાં નહિ. આપણા લોકો સગર્ભાવસ્થામાં તેલ મરચાંવાળાં પદાર્થો ખૂબ ખાય છે તેને બદલે શાકભાજી, દૂધ અને છાશ તથા ફળો વધારે ખાવાં. આ વાતનું જ્ઞાન બહેનોને બહુ એાછું હોય છે. કેટલીક બહેનો તો તીખા, અથવા ખાટા એમ માનીને ખાય છે કે ‘સગર્ભાવસ્થાની ઇચ્છાઓ પૂરી ન થાય તો ખરાબ બાળક અવતરે’-આ તેમની ખોટી માન્યતા છે. પણ આથી માતા અને બાળક બન્નેની તંદુરસ્તી બગડે છે તેથી ઉપર જણાવ્યું તેમ તંદુરસ્ત ખોરાક લેવો અને સગર્ભાવસ્થામાં કવો ખોરાક લેવો તેનો દાખવો પાડવો. બાળકનાં હાડકાં અને દાંતને મજબૂત કરે તેવો ખોરાકજ લેવો. સુખ્યત્વે કરી દૂધનો ખોરાક વધારવો, અને પરિણામે પરિણામે બાળક કદી સૂકાશે નહિ અને તારા શરીરને પણ સુખ રહેશે. આ દૂધનો ખોરાક જે દૂધ એાછું હોય તો બહુ ઉત્તમ છે અને રાખાશથી તું તો સારું દૂધ એળસેળ વગરનું મેળવી શકીશ. કોઈ વખત દૂધથી હુબકાં નેણું લાગે તો દહીં અથવા છાશ લેવા, પણ દૂધની આ વસ્તુઓ સારા પ્રમાણમાં લેવી અને રાત્રે તો કોઈ ખોરાક લેવો જ

નહિ. ખાસ કરીને ઢોકળા, પાતરાં કે એવી વસ્તુઓ લેવી જ નહિ. શાકભાજીને બનતા સુધી બાકીને ખાવાં, આપણા લોકો તેને તેલ ઝમોઝમ નાખીને ખૂબ મશાલાદાર બનાવે છે તેમ ન કરતાં બાકીને જ ખાવાં. લાજ ખાઈ શકાય અને ખેતે તેવી હોય તો તેમાં લોહીનું તરત વધારે રહે છે તેથી તેવી લાજ જમ બને તેમ વધારે ખાવી લીલા શાખોમાં બીજ, મૂળા, કાકડી વધારે બાકીને ખાવાં અથવા તેની કચુંબર કરીને ખાવાં, અને ઢોકળાં, મુઠિયાં કે પાતરાં ને બીલકુલ અડધું જ નહિ. દૂધ કે છાશનો ખોરાક આપણને તંદુરસ્ત બનાવે છે તેનો મહાવરો વધારવો અને તે સારી રીતે ખાવો અને હંમેશા થોડું કે દરવું કરવાથી જરૂરી વ્યાયામ મળી રહે છે અને થોડું પગે ચાલવાથી આપણે કાંઈ ઘસાઈ જતા નથી, પણ ખુટ્કી હવાનો લાભ ધણી છે એ તારે ખાસ નજરમાં રાખવું. સગર્ભાવસ્થામાં ફેટલીક બહેનો ઉત્તરીની ફરિયાદ કરે છે એને માટે બજારમાં કપૂરકાચલી મંગે છે તે લેવી. વળી દ્રાક્ષનો ઉપયોગ પણ સગર્ભાવસ્થામાં કરવો. આ પ્રકારે ખાવાના નિયમો કરવાથી બન્ને-ગર્ભને અને તને પોતાને લાભ થશે.

આ પ્રમાણે સખીઓ વાત કરે છે ત્યાં પ્રભુએ વિચાર કર્યો કે માતાને માટે હિત કરવા સાઈ કરેલ કાર્ય તો એને બિલકુલ પડયું, આ અને હવે પછીના કાળમાં હિતને માટે કરેલ કામ જરૂર અહિત કરનાર થશે એ કાળગળ અને ભવિષ્યત અનિષ્ટ સૂચવનાર છે એટલે પ્રભુએ પોતાનો જન્મણી અંતુડો હલાવ્યો.

એ વખતે ત્રિશલા હર્ષના આવેશમાં આવીને બોલી ઉઠી : 'મારો ગર્ભ આલ્યો.'

એક અંતુડો હલાવવાથી આખા રાજ દરબારમાં આનંદ ફેલાઈ ગયો અને વાત ચોતરફ ફેલાઈ ગઈ કે રાણીના ગર્ભને કુશળ છે. આ વાત તો ઊરત ફેલાઈ ગઈ અને લોકો એકબીજાને અભિનંદન આપવા લાગ્યા.

વાતને ફેલાતા વખતે લાગેતો નથી તે તો એક

જંગલી આગની માફક તરત ફેલાઈ જાય છે. વાતનો હકીકતનો આ મહિમા છે. જેમ જંગલમાં જોડેલી આજ ફેલાઈ જાય છે, તેમ વાતને ચાલતાં વખત લાગેતો નથી.

આવી રીતે લોકોને ઉત્સાહમાં આવી જતાં જોઈ જાણીને અને રાજાને આનંદિત થતાં જોઈ જાણીને પ્રભુએ ગર્ભમાંથી જ નિશ્ચય કર્યો કે 'અહો! મોહનો આવો મહિમા છે, હજુ મને નજરે જોયો નથી, છતાં માતપિતાનો મારા પર એટલો રોષ છે તેથી હું માથાપ છવતાં હશે ત્યાં સુધી સંયમ નહિ લઉં, દીક્ષા નહિ લઉં.'

આ વિચારનિર્ણય પ્રભુએ માતાના ગર્ભમાં કર્યો અને તે પર કામ લીધું તે ઉપર આપણે ઉપર વિચારી ગયાં. આ નિયમ ત્રણ જ્ઞાનના ધણીએ કર્યો તે વાતની ઉપયુક્તતા પર આપણે વિચાર કર્યો અને તે નિયમ ગર્ભમાં રહ્યા પ્રભુએ સાતમે મહિને કર્યો. આવી રીતે માતપિતાનાં કુંઝવું પ્રભુએ નિવારણ કર્યું અને સર્વત્ર આનંદ પ્રસરી ગયો. આખું રાજ-દૂળ પણ હર્ષમાં આવી ગયું. ત્રિશલારાણીએ ત્યાર પછી ગર્ભ પાલન શાણી સખીઓની સલાહ મુજબ કર્યું અને સર્વત્ર આનંદ પ્રસર્યો. ગર્ભ વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો અને એવી રીતે દિવસે આનંદ મંજળમાં પસાર થવા લાગ્યા.

પ્રકરણ ૬૬

નામકરણ પ્રારણા :

અગાઉ આપણે જોઈ મયા ઊંચે કે સિદ્ધારથ રામને નિશ્ચય થયો કે પુત્ર જો થાય, તો તેનું નામ વર્ધમાન રાખવામાં આવશે. આ હકીકત કેવી રીતે બની તે મહત્વની બાબત હોઈ તેને અંગે તેના વિરતારને માટે એક જુદા પ્રકરણની યોજના કરવામાં આવી છે. આ હકીકત બરાબર સમજવા માટે આપણે પચીસો છવીસો વર્ષ પહેલાંની જનસ્થિતિ સમજવાનો પ્રયત્ન ન કરીએ, તે કાળમાં લોકોના જનમાલની સલામત બહુ જ ઓછી હતી. લોકો

સવારે હોય અને સાંજે ન હોય, પોતાના જ પૈસા હોય તે કોઈ જાહેર રસ્તા પર લૂંટી જાય અને આજનો પૈસાદાર માણસ આવતી કાલે અથવા થોડા વખતમાં લિખારી થઈ જાય. આવા પ્રકારની જનન-માલની અસ્થિરતા અંગ્રાહ્યતા હતી.

તેથી લોકો પણ જે કોઈ હોય તેને પોતાનું રાખવા માટે તેને જમીનમાં અથવા ઝાડ તળે દાટતા અથવા કોઈ દેરાસરના શિખર નીચે દાટતા અથવા કોઈ ઝાડ નીચે કે ઘરના યુલા પાસે દાટતા અને પછી તે વાત મરણ વખતે કહેવાનું બૂલી જતા અથવા કહેવાનો સમય જ ન મળતો અને અસાવધ સ્થિતિમાં પોતાનો સમય પૂરી કરતો.

આવી મોટી રકમ હુન્નર, ઝાડો કે નદી પાસે દટાતી, ઘરમાં દટાતી અને લોકોને તે કાળમાં પૈસાના રોકાણ કરતા, પૈસાની જળવણીની જ વધારે ચિંતા હતી. ફાલના કાળમાં પૈસાના રોકાણ માટે લોકો અનેક પ્રકારના વિચાર કરે છે અને પોતાને સલાહ મળે તે પ્રમાણે પૈસાનું રોકાણ સારે સ્થાને કરી વધારે આવક થાય તેનો વિચાર કરે છે. અત્યારે માણસો પોતાની છુદ્ધિકૃતિને ઉપયોગ વધારે વ્યાજ (Dividend) મેળવવામાં કરે છે ત્યારે આપણે જે યુગની વાત કરીએ છીએ તેમાં મૂળ રકમની સલામતિ કેમ રહે તેનો ધણી બાજે-લોકો ખ્યાલ રાખતા અને આવક કે વ્યાજની દરકાર ઓછી કરતા અને વ્યાજ કે આવક કરવાની લોકોની અત્યારની વૃત્તિ જોતાં કરોડો કે અજબની રકમ જમીનમાં દટાતી હતી તે વાત આજના જમાનામાં બેસી જવી જરા મુશ્કેલ છે તેથી કલ્પનાશક્તિને જરા જોર આપવું પડે તેમ છે.

વર્ધમાનયુગ કરતાં છવીસસો વર્ષ પહેલાં તદ્દન જુદી જ સ્થિતિ છે. ઘણાં રાજ્યો અને દરેકની સરહદો જુદી જુદી તથા લોકોનો ખ્યાલ પણ ધાક લૂંટ કે ચોરીનો વિશેષ, કારણ કે તે કાળમાં રાજ્યોની પણ અંધારુંથી હતી. ન્યાય ઘણી વખત માગ્યો મળતો નહિ, તેની કિંમત આજ જેટલી વધારે પડતી નહોતી, પણ કાળનો ન્યાય જ ઘણો મુશ્કેલ

હતો. અને ન્યાય કરવાની યાગ્યતામાં રાજ્યો આજની પેઠે સાવધાન ન હતા.

અંગ્રેજ સરકાર ભારતવર્ષમાં આવી, તેણે ન્યાયની બાજુ તો બરાબર સંભાળી લીધી. ગરીબને પણ ન્યાય મળતો થઈ ગયો અને તેથી એમ બોલાઈ ગયું કે ભરજંગલમાં પણ અંગ્રેજના રાજ્યમાં તો હાથમાં સોનું ઉછાળતા ચાલ્યા જવાય છે. આવી ન્યાયની વૃત્તિ અને ન્યાય માટેની તત્પરતા અંગાઉ ભારતવર્ષમાં કોઈ કાળે નહોતી. અને આપણે જે યુગની વાત કરીએ છીએ તે કાળ જરાપણ આપ-વાદિક નહોતો.

તિર્થંગજીવક દેવાએ આવા બૂલાઈ ગયેલા અને વિસરાઈ ગયેલા તથા કાંઈને અન્યાય ન થાય તેવા અનેક નિધાનો શોધી કાઢ્યા અને લાવી લાવીને સિદ્ધારથ રાજનું ઘર ભરી દીધું. તેઓએ બીજા કાંઈને અન્યાય ન થાય તેની ખાસ સંભાળ લીધી અને છતાં સિદ્ધારથ રાજનું અનેક નિધાનોથી રાજદરબાર ભરી દીધું. આવી ધનધાન્યની વિપુલતા થતાં રાજ સિદ્ધાર્થે પોતાના મનમાં નિર્ણય કર્યો કે આવનાર પુત્રનું નામ, જે તે પુત્ર હશે તેો યુણનિષ્પજ નામ ‘વર્ધમાન’ રાખવામાં આવશે.

સંસ્કૃતના નિયમ પ્રમાણે વર્ધમાન અથવા વર્ધમાન બનને સાચા શબ્દો છે, તેથી આ પુસ્તકમાં અવારનવાર બનને રીતે તેનો ઉપયોગ કર્યો છે અને આ પુસ્તકનું નામ મહાવીર પણ સાથે રાખવામાં આવ્યું છે તેવું કારણ અને તે નામ કાણે પાડ્યું તેની હકીકત પણ આ જ વિભાગમાં હવે પછી આવશે. અને તે બે કારણે આ પુસ્તકનું નામ રાખવામાં આવ્યું છે તે બાદ્ય થાય. વર્ધમાન નામ કેવી રીતે પડ્યું તે આ ઉપરથી સમજવામાં આવ્યું હશે અને તે નામની મહત્તા અને યુણનિષ્પત્તિતા પણ સમજવામાં આવ્યા હશે. આવે દિવસાનુદિવસ વધતા અને આગળ વધતા પ્રજાનો પ્રતાપ અપરંપર હોતો અને તે વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાલાયક છે. વર્ધમાન નામ યુણનિષ્પજ છે અને તે નામ રાખવું બધી રીતે યોગ્ય છે. તે વાત વાચકના લક્ષ્યમાં આવી હશે. (ક્રમશઃ)

કૃતજ્ઞતા અને કૃતદ્વેષતા

લેખક:-સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ

જગતમાં એક જીવ બીજા ઉપર ઉપકાર કરે છે અને બીજો જીવ એ ઉપકાર માથે ચકાવે છે, આમ અરસપરસ ઉપકારની લેવડદેવડ અખંડ રીતે ચાલ્યા કરે છે, એમાં કેટલાએક જીવો પોતા ઉપર ઉપકાર કરનારાનું રમરણુ રાખે છે અને તેનું ન્હણુ આપણા માથે છે એ સમજી પ્રસંગોપાત તેની પ્રશંસા કરે છે અને બની શકે તો યથાશક્તિ તેનો બદલો વાળવાનો પ્રયત્ન કરે છે. તેમ કેટલાએક એવા હોય છે કે, ઉપકાર કરનારાનો તરત ભૂલી જાય છે અને કોઈ દિવસ ઉપકાર કરનારાનું રમરણુ પણ કરતા નથી. એટલું જ નહીં પણ વખત આવે એ ઉપકારને અપકાર કરવાને પણ તૈયાર થઈ જાય છે એમાં ઉપકાર કરનારાનું રમરણુ રાખનારા કૃતજ્ઞ કહેવાય છે. અને ઉપકારને ભૂલી જનારા કૃતદ્વેષ કહેવાય છે. એમાં આપણે પોતે કદાચ પંક્તિમાં બેસવા લાયક છીએ એનો દરેક વ્યક્તિએ પોતાના મન સાથે વિચાર કરવો જોઈએ. અને આપણે કૃતદ્વેષની પંક્તિમાં તો નથી બેસતાને? એનો પોતાના મન સાથે વિચાર કરી નક્કી કરવું જોઈએ. અને તેમાં આપણે ભૂલતા હોઈએ તો તે સુધારી લેવા અને કૃતજ્ઞની પંક્તિમાં બેસવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આપણે હવા, પાણી, ગરમી ઠંડી, વગેરેનો છુટથી ઉપયોગ કરીએ છીએ. એક ક્ષણ પણ તે વિના આપણે જીવી શકીએ તેમ નથી. એટલે એ બધી નિસર્ગની શક્તિના ઉપકાર આપણી ઉપર અખંડિત રીતે થઈ જ રહેલા છે. એટલે એ બધા આપણા ઉપકારકર્તા જ સિદ્ધ થાય છે. તેમજ વનરપતિ, અનાજ, ઝાડ આપણા ઉપર ઉપકાર વર્ષાં કરે છે એ આપણાથી કેમ ભૂલાય? અનેક માનવો અને જનવંશો અનાજ પકાવે છે. એ જો એમ ન કરે તો આપણું જીવન અશક્ય બની જાય. આપણે મકાનો બનાવિએ અને તેમાં સુખથી રહીએ એમાં કેટલા માનવો આપણા માટે પરિશ્રમ ઉઠાવે

છે અને કુદરતના કેટલા સાધનોનો આપણે ઉપયોગ કરીએ છીએ? ત્યારે આપણે કેટલા અનંતોના ઉપકાર નીચે દબાએલા છીએ એનો વિચાર કરતા આપણી પામરતાનો આપણને ખ્યાલ આવે છે

કોઈ એમ દલીલ કરે કે, આપણે માનવોનો બદલો દ્રવ્યના રૂપમાં ચુકવી આપીએ છીએ એ વિચાર પણ તદ્દન ભ્રામક છે. કારણ કે, એવા પરિશ્રમ કરનારાઓ પણ બીજાના ઉપકાર નીચે દબાએલા જ છે. અને એમણે અરસપરસ ઉપકારનો બદલો વાળ્યો છે જ એમ કહી શકાય નહીં. તેમ એવા મહેનત કરનારાઓનો બદલો પુરેપુરો આપણે ચુકવ્યો છે શું? એનો પરસેવો, એની લુહિ અને શક્તિનું આપણે કોઈ દિવસ રમરણુ નેનું પણ કંઈ છે કે શું? એનો વિચાર કરતા આપણી ખાતરી થશે કે, એવા તો અનંત ઉપકારો આપણા માથે આપણે ધારણ કરીએ છીએ. અર્થાત્ એ દૃષ્ટિથી આપણે કૃતદ્વેષની પંક્તિમાં બેસવા લાયક છીએ એમાં શંકા નથી.

જ્ઞાની એવા તીર્થંકર ભગવંતો અને નૃસિંહ સુનિઓએ પોતાના પ્રોઠ અને અનુભવજન્ય મનોમંથનમાંથી નિષ્પન્ન થયેલ જ્ઞાનામૃત આપણા માટે નિર્માણ કરી પિરશી મૂકેલું છે, તેનું પરિણામ આખી માનવજાત ઉપર થયેલું આપણે જોઈએ છીએ. એક જીવ બીજા જીવ સાથે કેવી રીતે વર્તવું એનો યોગપાઠ એમણે એટલો તો સચોટ રીતે સમજાવ્યો છે કે, જગતના કોઈપણ પંડિત તેમાં શેષ કાઢી ન શકે. એ ઉપકાર કોઈ નેવો તેવો ન ગણાય. એ ઉપકારનો બદલો આપણે શી રીતે વાળી શકીએ? આપણા ધર્મગુરુઓ જે એમના પગલે ચાલી તેમના અમોલ સંદેશ ધરધરમાં પહોંચાડતા ધૂમી રજા છે તેમના આપણે ઉપકારબદ્ધ તો છીએ જ પણ તે ઉપકારનો બદલો શું આપણે શેટલાના એક કટકાથી વાળી શકીએ? આપણા જીવનને સુધારી

તેને મુક્તિપથે વાળવા માટે એમણે જે જહેમત ઉઠાવી છે તેનો બદલો આપણે કેવી રીતે વાળવાનો છીએ ? કહેવું પડશે કે, એમના ઉપકારનો બોનો આપણા ઉપર ઓટલો મોટો છે કે, જન્મો સુધી આપણે એમની સેવા ઉઠાવ્યા કરીએ છતાં આપણે તેમનું નસ્ય બદા કરી કાઢીએ એ બનવું અશક્ય છે એમના ઉપકારનો બદલો તો આપણે અક્ષરશઃ એમના પગલે ચાલી તેમની આરા નિઃસંકાચપણે માની તેમને સંતોષી શકીએ તો જ આપણે કાંઈક કંઈ એમ ગણાય તે વિના આપણે મોટે વાચાલતા કરતા રહીએ એમાં કાંઈ જ અર્થ નથી.

ઉપકાર એવી વસ્તુ છે કે, તેનું મૂલ્ય અંકાથી ગણી શકાતું નથી. તેમ કુટુંબીથી માંખી શકાતું નથી. એનું મૂલ્યાંકન કરવું એ અશક્યપ્રાય વસ્તુ છે. એનું મૂલ્ય તો આપણા હૃદય સાથે તેને પુરેપુરા ઓતપ્રોત થઈ જઈએ અને આપણી વૃત્તિ પણ તેની જ કરી લઈએ અને આપણે અન્ય જીવો ઉપર એવા જ ઉપકાર કરતા રહીએ અને કરેલા ઉપકાર હંમેશા બુલતા જ શીખીએ તો જ કાંઈક કૃતજ્ઞતા આપણામાં પ્રગટી છે એમ માની શકાય. આપણે બીજા ઉપર ઉપકાર કરીએ અને તેનો બદલો ક્યારે મળશે એવી ઝંખના રાખીએ તો એવા કરેલા ઉપકારનો કાંઈ જ અર્થ નથી. પ્રસંગોપાત એમ પણ બને કે, આપણે કાંઈ ઉપર ઉપકાર કરીએ અને તે જ માણસ આપણી સાથે અપકાર કરતો રહે ત્યારે આપણે તેની ઉપર ક્રોધ કરીએ ત્યારે આપણે આપણા સહિષ્ણુતા કરેલા ઉપકારનો કિંમત કાંઈ ઓછી થતી નથી સામે માણસ દુષ્ટ હોઈ એ પોતાનું દુષ્ટ કામ છોડી ન શકે ત્યારે આપણે આપણું શુભ કામ શી રીતે પૂર્ણ દેવાય ? જેની જેની વૃત્તિ ઘણું હોય એવું જ કામ એ કરે જવાનો. માટે આપણે આપણી પરોપકારની વૃત્તિ અને કૃતજ્ઞતાની વૃત્તિ કેમ છોડી દેવાય ? આપણે એમ બીજા કરે છે માટે તેમ કરવું બેઠકએ, એમ માની લઈએ ત્યારે તે દુષ્ટ માણસજ આપણો ગુરુ બની જવાનો ! અને આપણે બાળે તેની આજ્ઞાજ અનુકરણ રૂપે

ઉઠાવીએ ત્યારે આપણી કૃતજ્ઞતાની ભુલિ શી રીતે ટકવાની ! પછી તો આપણે પણ એ કૃતજ્ઞ માણસના શિષ્યજ બની જવાના. અને આપણી કૃતજ્ઞતાની ભુલિ નહીં થઈ પેલાની કૃતજ્ઞતાજ આપણામાં પેશી થઈ ગણાય. અને આપણે અનાયાસે કૃતજ્ઞ થઈ જવાના. એથી કૃતજ્ઞતા એ પોતે જ કૃતજ્ઞતામાં ફેરવાઈ જવાની ! એ વસ્તુનો આપણે વિચાર કરવો જ જઈએ.

કૃતજ્ઞ બલે કૃતજ્ઞ જ રહે. પણ આપણે જો સાચેજ કૃતજ્ઞ હોઈએ તો આપણે હંમેશાં માટે કૃતજ્ઞ જ રહેવું ઉચિત છે. આપણે જો પારકાએ આપણા ઉપર કરેલા ઉપકારનું નિરંતર સ્મરણ રાખી તેનું શુભચિંતન કરતા હોઈએ તો આપણે પોતાના એ સદ્ગુણોને છોડી દેવો એ આત્મધાતક જ કરેલો ગણાય. એવા આત્મધાત આપણે શા માટે બોરી લેવો ? આપણે તો આપણી ભૂમિકા અદાજ રાખી તેમાં ધીમે ધીમે પ્રગતિજ સાધવી રહી માટેજ અમો કહીએ છીએ કે, આપણા આત્માને વફાદાર રહી આત્માને શુભ કરી તેને ઉચે ચલાવનાર કૃતજ્ઞતાને કાંઈ પણ પરિસ્થિતિમાં તજવી નહીં જઈએ.

કૃતજ્ઞતાને આપણા આત્મા સાથે વણી લેવાની જ હોય તો આપણે પરોપકારની વૃત્તિ કેળવવી જ રહી. અન્ય જીવો ઉપર અર્થ ડાળે ઉપકાર કરવાની આપણે ટેવ પાડી લેવી બેઠકએ. અને તે પણ આપણે કરેલા ઉપકાર બૂલીને જ. આપણે બીજા ઉપર ઉપકાર કરીએ અને એવા કરેલા ઉપકારનું સ્મરણ મનમાં તાણુ રાખીએ તો તેથી પરોપકાર આત્માને જે શુભ કહે છે તેથી આપણે વચ્ચિત જ રહી જઈએ. બીજા ઉપર કરેલા ઉપકારને યાદ રાખતા રહીએ તો આપણામાં છુપી રીતે અહંભાવ પેશી ગયા વગર રહેવાનો નથી. અને એવા અહંભાવ આપણને અનેક શુભ કામો કરતા અટકાવી દેશે પછી તો આત્માના પતનનો જ માર્ગ રહેજ સામે આવી ઉભો રહેશે. દુરુણ અને અહંભાવની બેડી હોય છે. અને એ આપણમાં પેશી છે ત્યારે કાંઈ આપણને

જૈન નિયમો અને છત્રીસ ઉપનિષદો

પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

વૈદિક સાહિત્ય તરીકે વેદો, બ્રાહ્મણો, આરણ્યકો, ગુહ્યસૂત્રો અને શ્રૌતસૂત્રોની સાથે સાથે ઉપનિષદોનો પંજી ઉદ્ભવ કરાય છે. ‘ઉપનિષદ’ શબ્દ નારી જ્ઞાતિનો તેમજ નપુંસકજ્ઞાતિનો ‘પણ’ ગણાય છે. એના નીચે મુજબ ચાર અર્થ કરાય છે:—

(૧) વેદનો અંતર્ગત ગણાતો અને તેના ગૂઢ અર્થોને રખજી કરતો, બ્રહ્મવિદ્યાનું પ્રતિપાદન કરતો તાત્ત્વિક ગ્રંથ; (૨) વેદરહસ્ય; (૩) બ્રહ્મજ્ઞાન; અને (૪) રહસ્ય.

‘વેદાન્ત’ શબ્દના બે અર્થ કરાય છે. (૧) વેદોનો અંતિમ ભાગ માને ઉપનિષદ અને (૨) વેદાન્ત દર્શન.

વૈદિક હિન્દુઓ જે ઉપનિષદોને—વેદાન્તોને માને છે તેની સંખ્યા ન્યૂનાધિક ગણાવાય છે. કેટલાક ૧૦૮ ઉપનિષદો ગણાવે છે.

જૈનો વૈકા કેટલાક પ્રાચીન તેમજ અર્વાચીન ગ્રંથકારોએ પોતાના ગ્રંથના નામના અંતમાં ‘ઉપનિષદ’ શબ્દ યોગ્ય છે. દા. ત. ‘કલિકાલ-સર્વજ્ઞ’ હૈમચન્દ્રસરિએ યોગશાસ્ત્રને ‘અધ્યાત્મોપનિષદ’ પણ કહ્યું છે, ન્યાયાચાર્ય ધર્મશાસ્ત્રવિજયગણિએ પોતાની એક કૃતિનું નામ ‘અધ્યાત્મોપનિષદ’ રાખ્યું છે. આધુનિક સમયમાં બુદ્ધિસાગરસુરિએ

પોતાની બે કૃતિઓનાં નામના અંતમાં ‘ઉપનિષદ’ શબ્દ વાપર્યો છે. (૧) ‘જૈનોપનિષદ’ અને (૨) ‘શ્વેત્યોપનિષદ’, વિશેષમાં આ સુરિએ અજૈનોના ઇશાવાસ્થ્યોપનિષદ ઉપર ગુજરાતીમાં વિવેચન કર્યું છે. એનું નામ “ઈશાવાસ્થ્યોપનિષદ ભાવાર્થ વિવેચન” રખાયું છે.

ઉપદેશકદેવવદ્દલી—આ વાચક ધર્મહંસના શિષ્ય ઈન્દ્રસે વિ. સં. ૧૫૫૫માં “મલ્લ ગિણીશ્વ આણું” ઉપર સંસ્કૃતમાં રચેલી વૃત્તિનું નામ છે. આ વૃત્તિને ‘શ્રાદ્ધકૃત્યદ્વિષ્ટાન્તપદવિશિષ્ટા’ તરીકે પણ વૃત્તિકારે જાણે યોગ્યભાવી છે. આ વૃત્તિ પં. હીરાલાલ હંસરાજે ઇ. સ. ૧૯૧૩માં છપાવી છે.

૧. આ પુસ્તક “અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ” તરફથી વિ. સં. ૧૯૭૩માં પ્રસિદ્ધ કરાયું છે. એમાં આવકોને ઉપયોગી બાબતો સંસ્કૃતમાં સૂત્રોરૂપે રચી કરાઈ છે અને સાથે સાથે ગુજરાતીમાં વિવેચન છે.

૨. આ પુસ્તક પણ ઉપર્યુક્ત મંડળ તરફથી પ્રકાશિત કરાયું છે.

૩. આ પુસ્તકમાં વૈદિક હિન્દુઓના ઇશાવાસ્થ્યોપનિષદને રચાના આપી એનું જૈન દષ્ટિએ ગુજરાતીમાં સ્પષ્ટીકરણ કરાયું છે. આ પુસ્તક પણ ઉપર્યુક્ત મંડળે ઈ. સ. ૧૯૨૮માં છપાવ્યું છે. અહીં ઇશાવાસ્થ્યોપનિષદના અંશોને ૧૮ મંત્રો તરીકે કટકે કટકે રચી કરાયા છે.

(કૃતજ્ઞતા અને કૃતધનતા)

જન્યુત કરી કે સૂચના કરી પેસતા નથી. અને એ આપણમાં પેશી જએલા છે એવું આપણા જાણવામાં આવે છે ત્યારે ‘ધણું’ મોઢું થઈ ગએલું હોય છે. બાજુ આપણા હાથમાંથી નિકળી જએલી હોય છે. પછી તો પશ્ચાતાપ પણ આપણું શ્રેય કરવાને કારણે નિવડતો નથી.

એટલા માટેજ આપણે કોઈ પણ જાહલાની આજ્ઞા રાખ્યા વગર પરાપકાર કરતા રહી કૃતજ્ઞતાની વૃત્તિ કેળવવી ચાલુ રાખવી જોઈએ. દરેક જાણુ આવી કૃતજ્ઞતા અને પરાપકાર બુદ્ધિ વધુને વધુ કેળવતા રહી પોતાના આત્માને સમૃદ્ધ કરવું એવી સદ્બુદ્ધિ અધ્યાત્મોમાં જન્યુત થાય એજ સહિષ્ણુ સાથે અમે વિરમિએ છીએ.

અંક ૮]

જૈન નિયમો અને જીસ ઉપનિષદો

(૬૯)

આ વૃત્તિમાં આગમો કરનાં નિગમોને વધુ મહત્ત્વ આપાયું છે તેમજ કેટલીક પ્રચલિત માન્યતાઓથી ભિન્ન માન્યતાઓ આમાં રજૂ થયેલી છે એમ “જૈનધર્મ” પ્રસારક સભા’ને જણાતાં આ સભા તરફથી આ વૃત્તિના કેટલાક અંશોનું ભાષાંતર જનું કરી આ સભાએ આ વૃત્તિનું ભાષાંતર વિ. સં. ૧૯૭૮માં પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. આ વૃત્તિમાં જૈનોનાં જીસ ઉપનિષદોનાં નામો તેમ જ એની સંક્ષિપ્ત રૂપરેખા આપાયાં છે. એ બાબત હું હાથ ધરું તે પૂર્વે ‘નિગમ’ ગરુડ ઇત્યાદિ વિષે ટૂંકમાં ઉલ્લેખ કરીશ.

‘નિગમ’ ગરુડ— તપા ગરુડની વિવિધ શાખાઓ પૈકી એકનું નામ ‘કુતુમ્બુરા’ છે. આમાંથી ‘નિગમ’મત નીકળ્યો છે અને એનું બીજું નામ ‘ભુકટિયા’મત છે એમ જૈન પરંપરાનો ઇતિહાસ (ભા. ૧, પૃ. ૬૧૯)માં કહ્યું છે.

નિગમ સ્તવન—આ સ્તવન ઇન્દ્રનિદિએ રચ્યું છે. એને ‘વેદાન્ત સ્તવન’ પણ કહે છે. આ જ કદાચ નિગમાગમ હશે એમ જિનરત્નકાશ (વિ. ૧, પૃ. ૨૧૧)માં કહ્યું છે જ્યારે પૃ. ૩૬૫માં આનો નિશ્ચિતરૂપે સ્વીકાર કરાયો છે. અહીં પૃ. ૩૬૫ માં સુચવાયું છે કે (૧) ઇન્દ્રનિદિનું અપર નામ ધર્મસિંહ છે અને એમનો ‘ભરતનરપતિ’ અને ‘શ્રાદ્ધેવ’ તરીકે પણ ઉલ્લેખ કરાય છે. (૨) આ સ્તવન—સ્તોત્રના જીસ વિભાગોને ‘જીસ ઉપનિષદો’ તરીકે ઓળખાવાય છે અને એમાં શ્રાવકોના આચારો કથા સહિત દર્શાવાયા છે. (૩) આ સ્તવન ઉપર શીકા છે. (૪) પ્રો. પિટરસને પોતાના ગ્રીક હેવાલમાં મૂળ તેમ જ શીકામાંથી અવતરણો આપ્યાં છે.

નિગમાગમની કેટલીક હાથપોથીઓ મળે છે અને એક અહીં (સુરતમાં) છે. અને એનો ક્રમાંક ૮૯૬ છે એવો જિ. ર. કો. (પૃ. ૨૧૧) ગત ઉલ્લેખ જોઈ મેં આ ૮૯૬ ક્રમાંકવાળી હાથપોથી તપાસી તો એમાં ‘નિગમાગમનિર્ણયતિથતક’ નામની કૃતિ છે અને એમાં ૧૦૧ પદો છે. આ જ પદો

ઉપદેશકદંષવદલીના ૩૬મા પદાવ (પન ૩૪૦—૩૪૬)માં સ્ત્રો. ૩૩૩—૪૩૫ તરીકે જોવાય છે. ઉપર્યુક્ત હાથપોથીમાં આવ પદ નીચે મુજબ છે:—

“દ્વાસમ્પત્તિજિનાન્ તત્વા ધ્યાત્વા ઘ ગણધારિણઃ ।
નિગમમગમનિર્ણયિશતકં ક્રિયતે મયા ॥ ૧ ॥”

હાથપોથીમાં અંતિમ પદ નીચે પ્રમાણે છે:—

“નિગમોપનિષદ્વાક્યાન્યલોક્ય મનીષિણઃ ।
કલ્પા જ્ઞાનન્તુ નિર્ણયનિગમા ધર્મશુદ્ધયે ॥૧૦૧॥”

ઉપદેશકદંષવદલીમાં ૧૦૩ પદો છે જ્યારે ઉપર્યુક્ત હાથપોથીમાં અંતિમ પદનો અંક ૧૦૧ નો છે. અંતમાં આ હાથપોથીમાં આ કૃતિનું નામ “નિગમાગમૈકાન્તીકરણસંવાદશતકમ્” છે.

આ પરિસ્થિતિમાં નિગમાગમની ૭૧૯ ક્રમાંકવાળી અને જાણીના કાંડારની ૧૬૪ પત્રની હાથપોથી જોવી જોઈએ. આ ઉપરાંત જે જે હાથપોથીઓની મોંઘ જિ. ર. કો. (વિ. ૧, પૃ. ૨૧૧)માં છે તે પણ તપાસવી ધરે.

નિગમ—સ્તોત્ર—આ “શ્રીમદ્ભુગાદિપાલૌ”થી શરૂ થતું સત્તર પદનું સ્તોત્ર ઇન્દ્રનિદિસુરિએ રચ્યું છે. આ સુરિ તે ઉપર્યુક્ત જ ઇન્દ્રનિદિ છે કે કેમ તે જાણવું બાકી રહે છે. આ સ્તોત્રની એક હાથપોથીની મોંઘ નિગનક્ષિપ્ત સુગ્રીપત્ર (ભા. ૧, પૃ. ૧૬૨—૧૬૩)માં છે:—

“Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts muniraja Shri Punyavijayji Collection.”

[મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી હસ્તપ્રતિ સંગ્રહવાનાં સંસ્કૃતપ્રાકૃતમાષાનિબદ્ધાનાં ગ્રન્થાનાં સૂચી]

નિગમ એટલે ?—નિગમના સામાન્ય રીતે ત્રણ અર્થ કરાય છે: (૧) વેદ; ધર્મશાસ્ત્ર, (૨) ઈશ્વર

૧. એક સંસ્કૃત અંગ્રેજ કોશમાં નિગમના બાર અર્થ આપાયા છે.

અને (૩) અન્ત. અન્ત પ્રથમ અર્થ પ્રસ્તુત છે. ઉપદેશકદંધવદલી વગેરેમાં ભરતચક્રવર્તીએ ચાર વેદ રચ્યાનો ઉલ્લેખ છે. આ વેદો તે ‘જૈન નિગમો’ છે અને એમાં શ્રાવકાના આચારોનું નિરૂપણ હોવાનું કહેવાય છે જેમ વૈદિક હિન્દુઓના વેદોને અંગે ઉપનિષદો છે તેમ જૈન વેદોને-નિગમોને અંગે પણ છત્રીસ ઉપનિષદો છે એમ ઉપદેશકદંધવદલી (પૃથ્વ ૨૨, પત્ર ૨૦૯)માં ઉલ્લેખ છે.

આમાં દિવ્ય પ્રવચનો—ઉપદેશકદંધવદલી (પૃથ્વ ૨૮, પત્ર ૨૫૭, સ્તો. ૨૯)માં નિમ્ન-લિખિત આઠ દિવ્ય પ્રવચનોનો ઉલ્લેખ છે:—

- (૧) અંગવાદ, (૨) ઉપાંગવાદ, (૩) પડાવશ્યકવાદ, (૪) નન્દિવાદ, (૫) અધ્યયનવાદ, (૬) નિગમવાદ, (૭) પ્રકીર્ણકવાદ અને (૮) છેદવાદ.^૧

આ આઠ પ્રવચનો ત્રિપદીના અર્થમય હોવાનું અહીં કહ્યું છે. અને વિશેષમાં કર્માસન્નિતિ વગેરે પાંચ સન્નિતિ અને મનોચક્ષિ વગેરે ત્રણ ચક્ષિ સાથે આનો સંબંધ દર્શાવાયો છે.

નિગમવાદનો અર્થ જે ઉલ્લેખ છે તે ઉપરથી વિ સં. ૧૫૫૫ પહેલાંની કોઈ કૃતિમાં જૈન નિગમોનું વિસ્તૃત નિરૂપણ હશે એમ માનવા હું પ્રેરાઉં છું.

જેમ છત્રીસ ઉપનિષદોની હાથપોથીઓ ઉપલબ્ધ હોવાનું જણાય છે તેમ નિગમોની પણ હાથપોથીઓ મળે છે કે કેમ તેની સત્વર અને સંપૂર્ણ તપાસ થવી ધોરે.

છત્રીસ ઉપનિષદો આનાં નામ વગેરે ઉપદેશકદંધવદલી (પૃથ્વ ૨૨ પત્ર ૨૦૯-૨૧૨, સ્તોક ૪-૩૯)માં દર્શાવાયાં છે. તે નીચે મુજબ છે.

(૧) ઉત્તરાધ્વક આ આદર્શની ચેડે દર્શનોના અને જ્ઞાવનાઓના બેદોને દર્શાવે છે.

૧. અહીં આવશ્યક ઉપરાંતનાં મૂળ સૂત્રો તેમજ અભિયોગદારનો ઉલ્લેખ જણાવેલાં નથી તો તેનું શું કારણ? અધ્યયનવાદથી શું સમજવાનું છે?

(૨) પંચાધ્યાય આના પાંચ વિભાગો તે ગુરુ-તત્ત્વરૂપ કદંધવદ્વેષોને ઉત્પન્ન કરનારા બળો પાંચ મેરુ છે.

(૩) બહુનય, આમાં સર્વજ્ઞોનાં ચરિત્રો અને દૃષ્ટાંતોને સ્થાન આપાયું છે.

(૪) વિજ્ઞાન ધનાર્થ-આમાં આયુ, વિમલા-ચળ અને ગિરિનાર તીર્થોનું વર્ણન છે.

(૫) વિજ્ઞાનેશ્વરતરણિ-આ તીર્થ કરનાં કથનો ઉપર પ્રકાશ પાડે છે અને સદ્ વ્યવસ્થાનું ધોષણ કરે છે.

(૬) વિજ્ઞાનગુણાર્થ-આ આત્માવરૂપ સમુદ્રના મંથનરૂપ અચૂતના રસના જેવો છે.

(૭) નવતત્ત્વનિદાન નિર્ણય-આ નવ તત્ત્વોરૂપ મણિઓના નિધાનરૂપ છે. એ ઉપનિષદ એનો અભ્યાસ કરનારને સ્વર્ગના સુખ આપનારું છે.

(૮) તત્ત્વાર્થનિધિરત્નાકર-આ સરોવરનું જળ જેમ નક્ષત્રોનું પ્રતિબિંબ ધારણ કરે છે તેમ વિવિધ પ્રકારની વસ્તુઓના સ્વરૂપના સાક્ષાત્ પ્રતિબિંબરૂપે ધારણ કરે છે.

(૯) રવિચુદ્ધાર્થ પદાત્મ ગુણગંજીર-આ નિગમોપનિષદ આત્માની વિશુદ્ધિ કરનાર છે.

(૧૦) અર્હદ્ધર્માગમનિર્ણય. આ જિનેશ્વરના ધર્મરૂપ ઉત્તમ સુવર્ણના ગુણોનો નિર્ણય કરવામાં અદ્વિતીય ક્ષોદીરૂપ છે.

(૧૧) ઉત્સર્ગપવાદોદય. આ ઉત્સર્ગ અને અપવાદનો યોધ કરાવે છે.

(૧૨) અસ્તિનાસ્તિ વિવેક નિગમનિર્ણય. આ વસ્તુતત્ત્વોના વિવેક કરાવે છે.

(૧૩) દર્શનિજન મનોનયનાહલાદ. આ વેદાન્તાદિ મતોનું સ્વરૂપ રજૂ કરે છે.

(૧૪) રત્નત્રયનિદાનનિર્ણય. આ (જ્ઞાનાદિ) ત્રણ રત્નોના નિદાન-કારણરૂપ છે.

અંક ૮]

જેમ નિયમો અને છત્રીસ ઉપનિષદો

(૭૧)

(૧૫) સિદ્ધાગમ સંકેતસૂત્રક. આ અનેક આગ-
મોના સંકેતરૂપ નુપતિઓનું ક્રીડારથાન છે.

(૧૬) અષ્ટાંક શૌભ. આ ભચ્ચત્રોના ભયનો
અને દુઃખોના સમૂહની પીડાનો નાશ કરનાર છે.

(૧૭) રાગિજનનિર્વેદજનક. આ લોકોને હિતકર
હોવાથી પિતાતુલ્ય છે તેમ જ એનો સંગ મૃહસ્થોના
રાગને હથુનારો છે.

(૧૮) સ્ત્રીમુક્તિ નિદાનનિર્ણય. આ મહિલા-
ઓની મુક્તિને સિદ્ધ કરનારી મુક્તિમાં મૌકિતક
જેવી ઉજ્જવલ યુક્તિઓ પૂરી પાડે છે.

(૧૯) કવિજન કલ્પદ્રુમ. આમાં કલ્પવૃક્ષોનું
નિરૂપણ છે. એ કવિઓની અભિલાષાને તૃપ્ત કરનાર છે.

(૨૦) પ્રપંચગત માર્ગસમૂહ આ સમગ્ર પ્રપંચો-
ના માર્ગના આઠ કારણ રૂપ છે અને દિવસના
આરંભમાં સૂર્યની જેમ, પ્રસરતા અંધકાર
(અજ્ઞાન)થી આવૃત નેત્રવાળા મનુષ્યોથી ન જોઈ શકાય
તેમ છે.

(૨૧) શ્રાદ્ધધર્મ સાધ્યાય વર્ગ. આ વિશુદ્ધ
બુદ્ધિશાળીઓના વાંછિતોને સિદ્ધ કરનાર છે.

(૨૨) સમનય નિદાન. આ સાત નયરૂપ સાત
જ્ઞાત્રા વડે દેહીધ્મમાન ઉપનિષદ્ અગ્નિની જેમ
અસાધારણ અંધકારનો નાશ કરે છે.

(૨૩) અન્ધમોક્ષ અમણાપગમ આ. ઉપનિષદ્
પ્રાણીઓના કાર્યરૂપ સુવર્ણની વિશુદ્ધિના નિર્ણયમાં
કારણ રૂપ છે.

(૨૪) મૃદુકમનીયસિદ્ધિ. જેમ રસકૃપીના રસથી
મનુષ્યોને સુવર્ણની સિદ્ધિ થાય છે તેમ આ ઉપનિષદ્થી
વિશુદ્ધ બુદ્ધિશાળીઓને મુક્તિ મળે છે.

(૨૫) અભ્રકમનીયસિદ્ધિ. આ પરભવના સુખના
ક્યાણુક યાને કરિયાણુનું સાદું કરનાર અને વિકારથી
રહિત છે.

(૨૬) નૈષ્કર્મકમનીય. આ વેદાન્ત દુર્વાદીઓ રૂપ
દાવાનલ પ્રત્યે જળ સમાન છે અને સમસ્ત અશુભ
કર્મોના નિર્ણય કરનાર છે.

(૨૭) ચતુર્વર્ગ ચિન્તામણિ. આ પુરુષોને એમના
ચિન્તાવેલા અર્થને આપવામાં ચિન્તામણિની ગરજ
સારે છે તેમ જ એનું ધ્યાન ધરનારાનાં પાપ, વિશેષ,
અવશેષ અને સહિત એ ચાર વર્ગરૂપ છે,

(૨૮) ઇષ્ટફલદ. આ વૃક્ષની જેમ ફળદાયી છે.
એ પાંચ જ્ઞાન અને પાંચ જ્યોતિષક્રોના યોષ
કરાવે છે.

(૨૯) સુદર્શન. આ વેદાન્ત મિથ્યાદર્શનરૂપ
દાનવનો નાશ કરવામાં 'સુદર્શન' ચક્રના સમાન છે.

(૩૦) નિગમ. આ વેદાન્ત પાંચ પ્રકારનાં
ચારિત્રો ઉપર પ્રકાશ પાડે છે અને કપાયોરૂપ કારા-
ગ્રહની બેડીનો તિરસ્કાર કરે છે.

(૩૧) વાકચત્રુદ. આ વેદાન્ત નિગમનાં અને
આગમનાં વાક્યોનું સ્પષ્ટીકરણ પૂરું પાડે છે અને
એ સુંદર વિચારોથી ભરપૂર છે.

(૩૨) વ્યવહાર સાધ્યાયવર્ગ. આનો વ્યવહારરૂપ
દીપક લખને જેનો ધર્મરૂપ નિવાસસ્થાનમાં નળ છે
અને આ વેદાન્ત દુઃખનો નાશ કરે છે.

(૩૩) નિશ્ચયક સાધ્યાયવર્ગ. આ પોતાનામાં
મોક્ષનો સાક્ષાત્કાર કરનારો અદિતીય નિશ્ચય રહેલો
છે એમ જાણે કહે છે.

(૩૪) પ્રાયશ્ચિત્તક સાધ્યાયવર્ગ. આ વિશિષ્ટ
તપરૂપ જળવડે જલરૂપ વસ્ત્રને વિશુદ્ધ કરે છે એમ
જાણે કહે છે.

(૩૫) દર્શનૈકસાધ્યાયવર્ગ. આ ભવ્ય જીવોને
ધર્મના ખીજ રૂપ સમ્યક્ત્વ વડે મોક્ષરૂપી આવાસ
પ્રતાપે છે.

(૩૬) વિરતાવિરત સમાનાયવર્ગ દેવતરુ. આ
સ્વર્ગ અને મોક્ષરૂપ અસાધારણ ફળને આપનાર છે.

(૭૨)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૪૯]

આ ઉપનિષદોને લાગતું વર્ણન જે ઉપદેશ કલ્પવલ્લીમાં અપાયું છે તે કાચ રસિકતાને પોષે તેમ છે. આથી એ વર્ણન ગુજરાતી અનુવાદ સહિત હાવાવું જોઈએ.

અસ્તિત્વ—“ ઇશા વાસ્થો પતિન પદ્મ ભાવાથ વિવેચન ”ની છુદ્ધિસાગરસરિણ્યે વિ. સં. ૧૯૮૦ માં રચેલી પ્રતાવના (૫. ૩૭) માં નીચે મુજબ ઉદ્દેશ્ય છે :—

“ અમદાવાદ, ઉમાભાર્ગ હડીસંગ શેઠની હરેલીમાં સુઆવિકા ચંચળ ખેનના ભંડારમાં ફેટલીક જૈન ઉપનિષદો છે. તેમજ અન્ય ગ્રંથોમાં પણ જૈન ઉપનિષદોનાં નામો મળી આવે છે. ”

પૃ. ૪૨માં આ સરિણ્યે કહ્યું છે કે “ જ્યારે જૈનો આગ્રમો અને નિગમ બન્નેને માનતા હતા, ત્યારે તેઓ રાજકીય બાબતોમાં તથા સમાજમાં

પોતાના ધર્મી રાજાઓ પ્રધાનો વગેરેને લાવી શકતા હતા અને રાજાઓ વગેરે ચારે વર્ણને જૈન ધર્મી તરીકે રાખી શક્યા હતા. ”

ગુરુતું વર્ણન—ઉપદેશકલ્પવલ્લીના એકત્રીસમાં પદ્મવર્માં ગુરુતું સ્વરૂપ દર્શાવી ઇન્દ્રનન્દિએ પોતાના ગુરુ ધર્મહંસના નિમ્ન લિખિત આઠ અવયવાદિની આઠ આઠ પદ્મ દ્વારા સ્તુતિ કરી છે :—

(૧) મરતક, (૨) લતાટ, (૩) સુખ, (૪) કાન, (૫) વાણી, (૬) હાથ, (૭) વક્ષ ગ્રંથળ અને (૮) ચરણ

પ્રેરણા—અહીં (સુરતમાં) શ્રી વિજયધર્મસરિણ્યા શિષ્ય શ્રી વિજયભક્તિસરિણ્યા શિષ્ય પં. શ્રી કનકવિજયમણિનો સમાગમ થતાં એમણે મને નિગમો અને જૈન ઉપનિષદો વિષે પ્રશ્નો પૂછ્યા અને ઉપદેશ-કલ્પવલ્લી નામના ગ્રંથ પ્રત્યે માતૃ સંકપ ખેંચ્યું એ ઉપરથી આ શેષ લખવાની મને પ્રેરણા મળી.

—: પ્રસિદ્ધ થઈ ગયું છે. હવે રૂક્ત થોડીક જ નકલો સીલીકે છે :—

ચોસઠ પ્રકારી પૂજા—અર્થ અને કથાઓ સહિત

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થતાં જ તેની નકલો અપોચપ ઉપડી રહી છે. આ ભાતનું પ્રકાશન ઘણું વર્ષો પછી થયેલ છે એટલે આપે આપની નકલ તરત જ મંગાવી લેવી.

આ પુસ્તકમાં શ્રી નવપદ્મની ઓળીમાં આઠે દિવસ લાણાવવાની પૂજાઓનો સુંદર અને હૃદયંગમ ભાષામાં સ્વ. શ્રીચુત કુંવરજી આણંદજીએ લખેલ અર્થ આપવામાં આવેલ છે જેથી પૂજાને ભાવ સમજવામાં ઘણી જ સરળતા અને સુગમતા રહે છે. આ પૂજાઓમાં આવતી પચીસ કથાઓ પણ સરળ ભાષામાં આપવામાં આવી છે જેથી પુસ્તકની ઉપયોગિતામાં ઘણો જ વધારો થયો છે. શ્રી પાર્થનાથ પંચકલ્યાણક પૂજા પણ અર્થ સાથે આપવામાં આવી છે.

કાઉન સોળ પેલ આશરે ૪૦૦ પૃષ્ઠના આ પુસ્તકની કિંમત રૂ. ત્રણ રાખવામાં આવેલ છે.

પોસ્ટેજ ૭૫ પૈસા

લખો :—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા-ભાવનગર

સ્વામિવાત્સલ્ય

લેખક:-ડૉ. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ-ચારખી

સ્વામિવાત્સલ્યનો ઉઠો અર્થ સમજવા જેવો છે. હાલ લૌકિક રીતે તો શ્રાવક-શ્રાવિકાના સમુદાયને એક ટુંક એકત્ર લોજન આપવું એવો અર્થ સમજાય છે. પરંતુ ખરી રીતે ત્ર્યમ્યકૃત્વના ભૂષણ માંહેતું ડુબું ભૂષણ છે. એટલે એ રીતે તેનો વિચાર કરવો જોઈએ. આ રીતે તેનો અર્થ સ્વધર્મને પાળનાર, હયામય સર્વજ્ઞ પ્રરૂપિત ધર્મને આચરનાર અથવા આત્મ ધર્મમાં રાચનાર એ વસ્તુતઃ સ્વામિભાઈ અગર સ્વધર્મી ભાઈ કહેવાય છે. તેનું વાત્સલ્ય કરવું અર્થાત્ દરેક પ્રકારે તેમના ઉપર પ્રીતિ બતાવવી, તેમની યથાશક્તિ ભક્તિ કરવી, તેમને ધર્મસાધનામાં આડા આવતાં વિઘ્નો દૂર કરવા, કેળવણી માટે ખૂટતા સાધનો પૂરા પાડવા, સ્વધર્મી ભાઈઓ માટે ધર્મશાળાઓ બંધાવવી, સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ બંધાવવી, કેળવણી માટે તેમ જ પાઠશાળા માટે યોગ્ય ગોઠવણ કરાવવી, પુસ્તકાલયો ખોલવા-એ આદિ કરવું એને જ ખરું સ્વામિવાત્સલ્ય કહી શકાય. આ સ્વામિવાત્સલ્ય તન-મન અને ધનથી સાધી શકાય છે. કોઈ ભાગ્યવાનો એકથી, કોઈ બેથી અને કોઈ ત્રણેથી ભક્તિ કરી શકે છે. હાલમાં તો સ્વામિવાત્સલ્યનો માત્ર સંઘ જ માડવો, નોકારશી કરવી અગર ગરજ કરવો એવો સાંકડો અર્થ થઈ રહ્યો છે. અને એ અજ્ઞાનજનિત છે. “લૌકિક પરંપરાવાળા ભાઈઓ દેખાદેખીથી અનુકરણ કર્યા કરે છે.” બાકી ખરી રીતે સ્વામિવાત્સલ્ય એ સમકિતને હીપાવનાર એક ભૂષણ એક રૂપમાં અગર બીજા રૂપમાં સ્થાયી રહે જ અને એ બળુનાર સમકિતી આત્મા પોતાના સ્વધર્મી ભાઈઓનું હરકોઈ પ્રકારે વાત્સલ્ય કરે જ કરે. પણ ધર્મની અજ્ઞાનતા, તેથી થતી નીચવણના, કુળ પરંપરાના ચાલ્યા આવતા ઉપર છલા બઢેલા ધર્મના અભિમાનને લઇને તે પ્રમાણે ચાલી, દેખાદેખીથી કિંવા યશ કીર્તિના લોભથી કિંવા રસેન્દ્રિયના વિષય લુપ્થપણથી માત્ર જમણવાર રૂપે સ્વામિ ભક્તિ કરવી, યતના અને ઉપયોગરહિતપણે રસોઈ કરવી, પીરસી અસંખ્યાતા ત્રસણયોની હાનિ કરવી, વિગત આદિની દરકાર વિના જમાડવા, બીજા સારી રીતે સ્વામિવાત્સલ્ય થઈ શકે છે કે નહિ તેનો વિવેકપૂર્વક વિચાર કર્યા વિના હજારોનું દ્રવ્ય ખરચી નાંખવું એ કોઈ પણ રીતે આ અસહ્ય મોંઘવારીના કાળમાં, જ્યારે મધ્યમ-વર્ગને અગર સીદાતા સ્વધર્મી બંધુઓને તેટલી જ રકમમાંથી બીજા ઘણી રીતે ઉપયોગી થઈ શકાય એ સ્વામિવાત્સલ્ય છતાં અને તેની અનિવાર્ય જરૂરીયાત પીછાણતાં છતાં ‘આગેસે ચલી આતી હે’ એ રીત સુખજન વર્તવું એ કોઈ રીતે યોગ્ય લાગતું નથી.

સામુદાયિક પ્રીતિલોજન ન આપવું એમ કહેવાનો જરા પણ ઉદ્દેશ નથી, કારણ કે આવા પ્રીતિલોજનથી ધર્મની પુષ્ટિ થાય છે. પણ એકલા જમણવારમાં જ સ્વામિવાત્સલ્યનો સમાવેશ થતો નથી, તે તો તેનું એક ગોણું અંગ છે. બીજા પ્રધાનરૂપે બહુ છે. અને તે દેશકાળને અનુસરીને વિવેકથી વિચારવા ઘટે છે. આ કાળમાં ખરું સ્વામિવાત્સલ્ય કરવું હોય તો જૈન બનાવવા માટે જ્ઞાન દાન આપવું, જ્ઞાન સંપાદન અર્થે ઉદારતાથી નાણાકીય સહાય આપવી, ઉચ્ચ કેળવણી માટે લોન અગર સ્કોલરશીપ આપી કેળવણીમાં સમાજ કેમ આગળ વધે એ જોવું, ઉદ્યોગ ગૃહો અગર નાના ઉદ્યોગો શરૂ કરી વિધવાઓ અને ત્યકતા બહેનોને આવકના સાધન કરાવી આપવા એવી અનેક ભુદી ભુદી પ્રવૃત્તિઓ કરી સ્વામિવાત્સલ્યનું અપૂર્વ રૂપ મેળવો એ જ અવ્યર્થ ના.

Reg. No. G 50

સમાલોચના

કર્મસિદ્ધાંત સંબંધી સાહિત્ય : પ્રેરક-પ. પૂ. પન્યાસજી શ્રી નિપુણસુનિજી ગણિવર, પ્રભુતા-પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા એમ.એ. મૂલ્ય રૂ. ત્રણ
પ્રાસિસ્થાન:-શ્રી મોહનલાલજી જૈન જ્ઞાન ભંડાર, ગોપીપુરા-સુરત.

કર્મસિદ્ધાંત એ જૈન ધર્મનો દર્શનનો એક પ્રાણ છે. એનું જોડણું અને જેવું તલસ્પર્શી વિવેચન જૈન સાહિત્યમાં છે તેવું અન્યત્ર ખાસ જણાતું નથી. દરેકને કર્મના તલસ્પર્શી જ્ઞાનની જીવનમાં અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે. શ્વેતાંબરીય અને દિગંબરીય કૃતિઓ અને તેમના કર્તાઓનો ટૂંક પરિચય આપતું, “કર્મસિદ્ધાંત સંબંધી સાહિત્ય” આપતું આ પુસ્તક છે.

(૨) સાર્દેશતાવિદ સ્મૃતિ-ગ્રન્થ : પ્રકાશક-શ્રી જૈન શ્વેતાંબર પંચાયતી મંદિર, સાર્દેશતાવિદ મહોત્સવ સમિતિ; ૧૩૬, કાદન સ્ટીટ-કલકત્તા ૭. મૂલ્ય રૂ. ૨)

યદ્ય ગ્રન્થ, શ્રી જૈન શ્વેતાંબર પંચાયતી મંદિર કી સાર્દેશતાવિદ મયારોદ કે અવસર પર મંદિરજી કા હિતિહાસ એવં તન્ સંવંધી વિવરણ પ્રસ્તુત કિયા જા રહા હૈ । સાથ હી જૈનદર્શન, હિતિહાસ એવં ધર્મ પર લઘ્વ પ્રતિષ્ઠિત વિદ્વાનોં કા લેખ મી દિયે જા રહે હૈ ।

ખેદકારક અવસાન

(૧) શ્રીયુત સંઘાણી કાળીદાસ નેમચંદ સં. ૨૦૨૧ વૈ. વ. ૫ ને શુક્રવારના રોજ મોરવાડા ૭૦ વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસ થયેલ છે. તેઓ આ સલાના લાઈફ મેમ્બર હતા. સ્વર્ગસ્થના સેવા પરાયણ આત્માને પરમાત્મા શાંતિ આપે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

(૨) “શ્રી જૈન સિદ્ધાંત”ના ત્રીશ્રી નગીનદાસભાઈ શેઠ તા. ૩-૫-૬૫ના સવારે હાર્ટઈફલ થતાં અવસાન પામ્યા છે. સદ્ગતના આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

ઉપાધ્યાય શ્રી.

વિનયવિજયજી વિરચિત

શ્રી શાંત સુધારસ (પ્રથમ ને દ્વિતીય ભાગ)

આ ગ્રંથ અપૂર્વ શાંત તેમજ વૈરાગ્ય રસથી ભરપૂર છે. જૈન સાહિત્યમાં રાગ-રાગણી સાથે સંસ્કૃત ભાષામાં બનેલો આ એક જ ગ્રંથ છે. કર્તાએ તેના વિષયની પુષ્ટિ બહુ ઉત્તમ પ્રકારે કરી છે. તેનો અર્થ ને વિવેચન સ્વ. ભાઈ મોતીચંદ ગીરધરલાલે બહુ વિસ્તારથી લખેલ છે. આ ગ્રંથના બે ભાગમાં મળીને કુલ ૧૬ ભાવના આપેલી છે તેમાં પ્રથમ ભાગમાં નવ ભાવનાનો સમાવેશ કરેલ છે. બીજા ભાગમાં બાકીની સાત ભાવના ઉપરાંત કર્તા શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજનું ચરિત્ર પૃષ્ઠ ૧૬૦માં આપેલું છે. બંને ભાગ ૫૦૦ ને ૫૪૦ પૃષ્ઠના છે. કિંમત દરેક ભાગના ૩-૫૦ રૂપિયા છે. બંને ભાગ સાથે મંગાવનારે રૂ. ૯-૫૦ રૂપિયા નવ પથાસ પૈસા મોકલવા પોસ્ટેજ સહીત.

લખો :- શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પ્રકાશક : દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરધરલાલ કુલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય-ભાવનગર